

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקט"ז אָמַר מַנְהֵג רַבֵּי זְצ"ל "לְעֵד לְעֵד מִקּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַבֵּ"ם

אָמַר ח' תִּיקוּן הַמִּידוֹת ח' יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת שְׁעֵי נִצְחָתִי וְאֵנָּח" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' טַבַּת:

סֵדֶר לְקוּטֵי מַנְהֵג רַבֵּי הַיּוֹפְטֵי:

זֶה בְּחִינֹת גְּלוּלֵי הַנְּפָשׁוֹת, כִּי הַדְּבָר שֶׁמִּשָּׁם יוֹצְאִים הַנְּפָשׁוֹת, נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי חֲתוּךְ הָאוֹתִיּוֹת בְּאֵוִיר. כִּי הַמוֹצָאוֹת מִכִּים זֶה בְּזֶה, וְחֹתְכִים הָאוֹתִיּוֹת בְּאֵוִיר. וְהָאֵוִירִים מִכִּים זֶה בְּזֶה, עַד שֶׁמִּגִּיעִין לְאֵזֶן הַשּׁוֹמֵעַ. וְעַל יְדֵי חֲתוּךְ הָאוֹתִיּוֹת בְּאֵוִיר נַעֲשֶׂה הַדְּבָר, שֶׁמִּשָּׁם יוֹצְאִין הַנְּפָשׁוֹת. כִּי הָאֵוִיר הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר, וּבְלֵי אֵוִיר אֵי אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת. וְהוּא בְּחִינֹת הַנְּפֶשׁ, וְהַנְּפָשׁוֹת יוֹצְאִים וּמַתְגַּלְגֵּלִים:

וְכֹלֵל הַדְּבָר, שֶׁמֵּאֵד יָקָר הַכְּסוּפִין וְהַשְּׁתוּקוֹת לְדָבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה. כִּי עַל יָדָם נִתְהַוֶּה נְפֶשׁ, וְנִגְמָר עַל יְדֵי הַדְּבָר כַּנִּ"ל, וְיוֹצֵא וּמַתְגַּלְגֵּל. וְלִפְעָמִים מַתְגַּלְגֵּל וּבָא הַנְּפֶשׁ דְּקְדוּשָׁה לְתוֹךְ הָרָשָׁע, וְנוֹפְלִים לוֹ הַרְחוּרֵי תְּשׁוּבָה, וְתוֹכֵל לְהַחֲזִירוֹ לְמוֹטָב. וְכֵן לְהִפְךָ, כִּמְהָרָעוֹת גּוֹרְמִים הַכְּסוּפִין לְדָבָר רָע, חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי הַנְּפֶשׁ שֶׁנִּתְהַוֶּה עַל יְדֵי כְּסוּפִין רָעִים, מַתְגַּלְגֵּל לְפְעָמִים לְתוֹךְ הַצְּדִיק, וְתוֹכֵל לְהַחֲטִיאֹו, חֵם וְשָׁלוֹם:

זֶה בְּחִינַת (קַהֲלַת ח') "יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ" וְכוּ', "הֶבֶל", הוּא בְּחִינַת הֶבֶל פָּה, שֶׁמִּשָּׁם יוֹצְאִים הַנְּפָשׁוֹת. וְעַל-יְדֵי-זֶה "יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים", עַל יְדֵי שֶׁמַּתְגַּלְגֵּל לְתוֹכָן נְפֶשׁ מִכְּסוּפִין רָעִים. וְיֵשׁ רָשָׁעִים שֶׁמִּגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, עַל-יְדֵי שֶׁמַּתְגַּלְגֵּל לְתוֹכָן נְפֶשׁ מִכְּסוּפִין טוֹבִים: וְלִפְעָמִים הַצְּדִיק מְתַקֵּן הַנְּפֶשׁ רָעָה שֶׁמַּתְגַּלְגֵּל אֵלָיו, וְכֵן הָרָשָׁע מְקַלְקֵל הַנְּפֶשׁ קְדוּשָׁה שֶׁמַּתְגַּלְגֵּל בְּתוֹכוֹ. אֵךְ בְּתַחֲלָה בְּעֵת שֶׁמִּגִּיעַ הַנְּפֶשׁ, עַל זֶה אָמַר הַכָּתוּב: "יֵשׁ

צְדִיקִים שְׁמַגִּיעַ" וְכוּ'. כִּי בְּיָדָיו נֹפְלִים לֹא הִרְחֹרֵי עֲבָרָה בְּעַת
 שְׁמַגִּיעַ אֱלֹהֵי נֶפֶשׁ רָעָה מִכְּסוּפֵינָּה רָעִים. אַךְ אַחֲר־כֵּן אֶפְשָׁר
 שְׁתַּחֲטִיאוּ, וְאֶפְשָׁר שֶׁהוּא יִתְקַן הַנֶּפֶשׁ: וְכֵן יֵשׁ רָשָׁעִים שְׁמַגִּיעַ וְכוּ',
 שְׁנוֹפְלִים לֹא בְּיָדָיו הִרְחֹרֵי תְּשׁוּבָה, בְּעַת שְׁמַגִּיעַ אֱלֹהֵי נֶפֶשׁ
 קְדוֹשָׁה מִכְּסוּפֵינָּה קְדוּשִׁים. אַךְ אַחֲר־כֵּן אֶפְשָׁר שֶׁהוּא יִקְלַקֵּל הַנֶּפֶשׁ
 הַקְּדוֹשָׁה, אוֹ שְׁתַּחֲזִירוּ לְמוֹטָב:

וְזֶה סוּד נְפִילַת אַפִּים, שְׁכֹנְתוֹ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּבַחֲיִנּוֹת
 הַעֲלָאוֹת מִיַּיִן נוֹקְבִין וְלַעֲשׂוֹת יַחִוּד. כִּי עַל-יְדֵי
 הַכְּסוּפֵינָּה וְהַשְׁתַּחֲוִיאוֹת, שְׁזָה בְּבַחֲיִנּוֹת הַעֲלָאוֹת מִיַּיִן נוֹקְבִין כִּי־דוּעַ,
 מִזָּה בְּעַצְמוֹ נַעֲשֶׂה נֶפֶשׁ וְנִתְעַלָּה וְנַעֲשֶׂה יַחִוּד וְזוּיג כַּנֶּ"ל: עַל-יְדֵי
 הַכְּסוּפֵינָּה נַעֲשִׂין הַנֶּפֶשׁוֹת, שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנּוֹת נְקֻדּוֹת, וְנִזְדוּגוֹ הַנֶּפֶשׁוֹת
 וְכוּ'. וְזֶה בְּבַחֲיִנּוֹת זוּיג וְהַצְטַרְפוֹתָן שֶׁל הַנְּקֻדּוֹת, שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנּוֹת זוּיג
 הַנֶּפֶשׁוֹת: וְעַל יְדֵי הַנְּקֻדּוֹת נִזְדוּגוֹ וְנַצְטַרְפוּ הָאוֹתִיּוֹת, זֶה בְּבַחֲיִנּוֹת
 זוּיג הַגּוֹפּוֹת:

וְזֶה שְׁכַתּוֹב (בְּמִדְבַר כ"ג): "לֹא הִבִּיט אֶזְרוֹן בְּיַעֲקֹב", עַל דֶּרֶךְ שְׁדַרְשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, 'מִחֲשֻׁבָה רָעָה אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא מְצַרְפָּה לְמַעֲשֶׂה' (קְדוּשֵׁינָּה מ' וְעֵין יְרוּשָׁלַיִם פֶּאֶה פָּרָק א'). וְזֶהוּ: "לֹא
 הִבִּיט אֶזְרוֹן, רָא שִׁי־תִבּוֹת וַיִּאֲבָדָה נֶפֶשׁ (בִּיצָה ט"ז), שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנּוֹת
 הַשְׁתַּחֲוִיאוֹת וְכְסוּפֵינָּה כַּנֶּ"ל. הֵינּוּ שְׁתַּחֲוִיאוֹת וְכְסוּפֵינָּה רָעִים אֵין
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַרְפָּה, וְזֶה: "לֹא הִבִּיט אֶזְרוֹן בְּיַעֲקֹב":

וְזֶה שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וַיּוֹשִׁיעֵם", הֵינּוּ שְׁצַרִּיכִין שְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת רָצוֹן וְדַבּוּר כַּנֶּ"ל.
 כִּי הַרָצוֹן שֶׁהוּא הַכְּסוּפֵינָּה פּוֹעֵל שְׁנַעֲשֶׂה הַנֶּפֶשׁ בְּכַח, וְעַל יְדֵי
 הַדַּבּוּר יוֹצֵא הַנֶּפֶשׁ מִכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְאֵז נַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתּוֹ, עַל-יְדֵי
 שְׁמַצִּיר הָאוֹתִיּוֹת לְטוֹב וְכוּ' וְכַנֶּ"ל. וְזֶהוּ: "רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה", כִּי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקיח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
זמרים - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

על ידי הרצון שהוא הכסופין נעשה הנפש בכה, ואז נעשה בקשתו ורצונו בכה, בחינות: "רצון יראיו יעשה". ואחר-כך, "ואת שועתם", שמדברים בפיהם השתוקקות והרצון והכסופין שלהם, על ידי זה, "ישמע ויושיעם". כי על-ידי הדבור נגמר הנפש ויוצא מכה אל הפעל, ואזי נצטירו האותיות, ונעשים כלי לקבל טוב, ונתמלא בקשתו בפעל כנ"ל. כי כפי הנפש שעושה בכה או בפעל, כן נעשין נקדות להאותיות, וכן נצטירין האותיות, וכך הם פועלים ועושים בקשתו ורצונו כנ"ל:

שִׁירָה לְעִיל, לְמַה שְׁכָתוּב שֶׁם שְׁלֵמֹדֵן בְּלֶבֶד בּוֹדְאֵי אֵינוּ כְּלוּם וְכו', וּמִי שְׁטוּעָה וְסוֹבֵר, חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁלֵמֹדֵן לְבַד הוּא הָעֶקֶר, הוּא בְּחִינּוֹת אַחַר שְׁקִצִין בְּנִטְיָעוֹת, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת לְמֹדֵן וְרָשָׁע גָּמוּר וְכו' כְּמִבְּאֵר לְעִיל. וְכֵן אֶפְלוּ הַצְּדִיק לְפַעֲמִים כְּשֶׁנּוֹפֵל מִמִּדְרָגָתוֹ, כִּידוּעַ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְעֵמֵד תָּמִיד בְּקִבְיָעוֹת עַל מִדְרָגָה אַחַת. אֲזִי בְּעֵת שְׁנוֹפֵל מִמִּדְרָגָתוֹ, אִם יִרְצֶה לְהַחֲזִיק עֲצָמוֹ בְּמִדְרָגַת לְמֹדֵן שְׁנִשְׂאָר לוֹ, הוּא לֹא טוֹב, רַק צָרִיךְ לְהַחֲזִיק עֲצָמוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם מֵה שֵׁשׁ לוֹ עֲדִין מִהַרְשִׁימוֹ שְׁנִשְׂאָר לוֹ. עֵינַי בְּתַקּוּנִים, ס"ט דף ק"ב: אָמַר לָהּ: "כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמְּנוֹ" כְּתִיב אָמַר לָהּ: בְּהַהוּא יוֹמָא הַצִּיץ וּמַת. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּגִין דָּא כְּתִיב: יֵשׁ הָבֵל אֲשֶׁר נֶעְשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים וְכו', עֵינַי שָׁם וְהֵבֵן:

שְׁלֵמוֹת

כָּל הַדְּבָרִים הֵיא הָאֵמוּנָה, וּבְלִתִּי הָאֵמוּנָה כָּל הַדְּבָרִים חֲסֵרִים. כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה, (כְּבֹא-בִתְרָא ט'): לְעַנִּין צְדָקָה, 'הַנּוֹתֵן פְּרוּטָה לְעַנִּי מִתְבָּרֵךְ בְּשֵׁשׁ, וְהַמְּפִיסוֹ בְּאַחַד-עָשָׂר'. וּבֵין בְּנוֹתֵן צְדָקָה וּבֵין בְּמַפִּיִם הָעַנִּי הַנִּ"ל, חֲסֵר א'. כִּי רָאוּ לְהִיּוֹת שִׁבְעַ וּשְׁתֵּי-עָשָׂרָה, כְּנִגְדַ שְׁבַעַה

כּוֹכְבֵי לָכֶת, וּכְנֶגֶד שְׁנַיִם-עָשָׂר מִזְלוֹת. כִּי צְדָקָה הוּא בְּחִינּוֹת
 גְּלִגְלִים, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (שְׁבַת קנ"א): "כִּי
 בְּגִלְלֵי הַדָּבָר הַזֶּה יִבְרַכְךָ" – גְּלִגְלֵי הוּא שְׁחֹזֵר בְּעוֹלָם. וְכְמוֹ
 שֶׁהַגְּלִגְלֵי יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי תְנוּעוֹת, אַחַת תְּנוּעָה הַטְּבָעִית מִמַּעַרְב
 לְמִזְרָח, וְאַחַת תְּנוּעָה הַהֶכְרַחִית מִמִּזְרָח לְמַעַרְב, מֵהַ שֶׁהַגְּלִגְלֵי
 הַיּוֹמִי חוֹזֵר וּמִתְגַּלְגֵּל מִמִּזְרָח לְמַעַרְב, וּמִכְרִיחַ עִמּוֹ כָּל הַגְּלִגְלִים.
 כֵּן לְעֵינַי צְדָקָה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה: "יֹתֵר מִמָּה
 שֶׁבַע-לַהֲבִית עוֹשֶׂה עִם הָעֲנִי הָעֲנִי עוֹשֶׂה עִם הַבַּעַל-הַבֵּית", שֶׁזֶה
 בְּחִינּוֹת שְׁנֵי תְנוּעוֹת, מִמַּעַרְב לְמִזְרָח וּמִמִּזְרָח לְמַעַרְב, דְּהֵינּוּ
 מִהָעֲנִי לְבַעַל-הַבֵּית וּמִבַּעַל-הַבֵּית לְהָעֲנִי. (וּכְמִבְּאֵר לְעִיל בְּלִשׁוֹנוֹ, זְכוֹרָנוּ
 לְבִרְכָּה). כִּי כָּל הַשִּׁפְעַע וְהַבְּרָכוֹת בָּאִים עַל יְדֵי הַגְּלִגְלִים, כִּי עַל יָדָם
 מִנְהִיג הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָעוֹלָם כִּידוּעַ. וְעַל כֵּן הָיָה רָאוּי שֶׁיְהִי
 הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרִים אֶצֶל צְדָקָה שֶׁבַע וּשְׁתֵּים-עָשָׂרָה, כְּנֶגֶד
 הַגְּלִגְלִים. אֵךְ בְּזֶה הוֹרּוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה, שֶׁהַצְּדָקָה
 חֲסֵרָה וְאִין לָהּ שְׁלֵמוֹת, וְעַדִּין חֲסֵר אַחַת, הֵן בְּנוֹתָן וְהֵן בְּמַפִּים.
 הֵינּוּ שֶׁחֲסֵר הָאֲמוּנָה שֶׁבְּלְעֲדִיָּה הַצְּדָקָה חֲסֵרָה עַדִּין, וְעַל יְדֵי
 הָאֲמוּנָה נִשְׁלָם וּמְאִירָה בְּחִינּוֹת הַצְּדָקָה: וְזֶה שְׁכַת-טוֹב: "וְהָאֲמִין
 בָּהּ וַיַּחֲשֶׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה", שֶׁעַל יְדֵי הָאֲמוּנָה נַחֲשֶׁבֶת הַצְּדָקָה, כִּי
 בְּלִתי הָאֲמוּנָה הִיא חֲסֵרָה:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

טז וְזֶהוּ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שְׂצָרִיכִין לְשִׁיחַ וּלְדַבֵּר בֵּינוּ
 לְבֵין קוֹנוֹ לְהוֹצִיא בִּפְהַ כְּסוּפֵיו הַטּוֹבִים שֶׁמִּתְגַּעְגַּע לְצֵאת מִהַרְע
 שְׁלוֹ וְלִזְכוֹת לְטוֹב אֲמַתִּי. וְלִהְתַּפֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל זֶה שֶׁיִּרְחַם
 עָלָיו לְמִלֵּאת רְצוֹנוֹת שְׁלוֹ הַטּוֹבִים. וּלְדַבֵּר בִּפְהַ מְלֵא מִזֶּה דְּהֵינּוּ
 מִכָּל מַה שֶׁחֲסֵר לוֹ בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא רוֹצֵה וּמְשַׁתְּוֶקֶק

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקכ - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שִׁימְלֵא לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְפַעַל בְּקִשְׁתּוֹ כִּנ"ל וְיִזְכֶּה לְפַעַל מֵה שְׁצָרִיךְ וּמְבִיא טוֹב לְעוֹלָם וּמְמַשִּׁיךְ טוֹבָה וּבְרָכָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּמְעוֹרֵר לְתִשׁוּבָה כַּמָּה נְפִשׁוֹת. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִרְגִיל עֲצֻמוֹ לְעֵסֶק בְּזֶה הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ. כִּי עֲנִין זֶה יָקָר מְאֹד וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹלִין לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב:

יז וּבְשִׁזְזוּכָה לְשִׁמְיַרְת הַבְּרִית בְּשִׁתִּי בְּחִינּוֹת הַנ"ל אֲזִי זֹכָה לְאַהֲבָה וְכַסּוּפִים טוֹבִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְצִיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב בְּבְחִינַת חַיִּים. וְאֲזִי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה בְּעֲצֻמָּן מְבַקְשִׁין מִמֶּנּוּ שִׁידְבָּרָם בְּפִיו כְּדִי שִׁיִּצְיָרָם לְטוֹבָה. וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה שִׁיְהִיו כָּל אֲכִילוֹתָיו וּסְעֻדוֹתָיו בְּבְחִינַת: "לֶחֶם הַפָּנִים" וְאֲזִי 'שְׁלַחְנוּ מִכֶּפֶר בְּמִזְבֵּחַ'. וְאֲזִי כָּל הַכּוֹכָבִים וְכָל הַמַּזְלוֹת וְכָל הָעֶכּוֹ"ם כָּלָם הֵם טוֹרְחִים בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָתוֹ:

יח וְכִלָּל הַדָּבָר שֶׁמְאֹד יָקָר הַכַּסּוּפִין וְהַשְׁתַּוְקוּת לְדָבָר שֶׁבְקִדְשָׁה כִּי עַל יָדָם נִתְהַוָּה הַנְּפֵשׁ וְנִגְמָרְת עַל-יְדֵי הַדְּבָר כִּנ"ל. וְזֹאת הַנְּפֵשׁ יוֹצֵאָה וּמִתְגַּלְגֶּלֶת וּלְפַעֲמִים מִתְגַּלְגֶּלֶת וּבָאָה הַנְּפֵשׁ דְקִדְשָׁה לְתוֹךְ הָרָשָׁע וְנוֹפְלִין לוֹ הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה וְתוֹכֵל לְהַחֲזִירוֹ לְמוֹטָב. וְכֵן לְהַפְּךְ כַּמָּה רָעוֹת גּוֹרְמִים הַכַּסּוּפִים לְדָבָר שֶׁאִינוֹ טוֹב, חַס וְשָׁלוֹם. כִּי הַנְּפֵשׁ שֶׁנִּתְהַוָּה עַל-יְדֵי כַּסּוּפִים רָעִים מִתְגַּלְגֶּלֶת לְפַעֲמִים לְתוֹךְ הַצְּדִיק וְתוֹכֵל לְהַחֲטִיאֹ, חַס וְשָׁלוֹם. וְזֶה בְּחִינַת: "יֵשׁ הֶבֶל" וְגו' (קִהְלֶת ח' יד) בְּחִינַת הֶבֶל פֶּה שֶׁמִּשָּׁם יוֹצֵאִים הַנְּפִשׁוֹת וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁמְגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים. עַל-יְדֵי שֶׁמִּתְגַּלְגֶּלֶת לְתוֹכָן נְפֵשׁ מִכַּסּוּפִים רָעִים שֶׁנוֹפְלִים לוֹ מִזֶּה הַרְהוּרֵי עֵבְרָה אֶךְ אַחֲר־כֵּךְ אֶפְשָׁר שֶׁתַּחֲטִיאֹ, חַס וְשָׁלוֹם אוֹ שִׁיתְקַן הַנְּפֵשׁ. וְכֵן לְהַפְּךְ יֵשׁ רָשָׁעִים שֶׁמְגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים שֶׁנוֹפְלִים לוֹ בּוֹדָאי הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה בְּעֵת שֶׁהִגִּיעַ אֵלָיו נְפֵשׁ קְדוּשָׁה מִכַּסּוּפִים קְדוּשִׁים,

אך אחר־כך אפשר שיקלקל הנפש או שתחזירנו למוטב. וזה
בחינת גלגולי הנפשות שיוצאים מהדבור ומתגלגלים בעולם:
יט ושלמות האדם הוא שיהיה צדיק ולמדן כי אם אינו למדן אמרו
חכמינו, זכרונם לברכה: "ולא עם הארץ חסיד". ולמדן בלבד
בודאי אינו כלום כי אפשר להיות למדן ורשע גמור, חם ושלום,
כי לא זכה נעשית לו סם המות. על כן צריך שיהיה למדן בתורה
וחסיד במעשים טובים (הינו צדיק כמובא בזהר הקדוש חלק ג רי"ג) ואזי
הוא דומה למלאך השם צבאות ומציר אותיות התורה לטוב וכו'.
ומי שטועה וסובר שהעקר הוא בחינת למדן לבד הוא בחינת
אחר שקצין בנטיעות רחמנא לצלן:

סדר היי פוהר"ן היפני:

קצה (יא) פה אומין יום ששי ערב שבת קדש פרשת בהקתי, זה
שני שבועות שבא לכאן ועדין היה עומד בבית רבי נחמן נתן,
היה מספר ומשיח עמי מענין יראת השם ואם אני בוכה לפרקים
וכו'. ענה ואמר: הנה אנחנו עתה אצל הקצה והסוף של ישראל
במקום שגבול ישראל כלה, כי לכל דבר יש קץ וסוף (פרוש, ואם-כן
גם לנו ישראל עם קדוש יש איזה סוף גם-כן, הינו שיש מקום ששם מסים קדשת
ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, ובזה המקום היו רחוקים מאד
מהשם יתברך, ועל-כן אמר, שאנו עתה במקום ששם מסים קדשת ישראל),
ועל-כן צריכין שמירה גדולה שלא נכשל חם ושלום. אחר־כך אמר
לי: אבל אף-על-פי-כן בודאי לא יוכלו לזוז אותנו חם ושלום
מקדשתנו, כי אנו תקיפין בדעתנו, ובדעה בודאי לא יוכלו לזוז
אותנו לבלבל דעתנו בדעות שטות שלהם. כי בודאי לא יבלבלו
כלל את דעתנו. כי מצד הנשמה הינו מצד הדעת בודאי אנו
תקיפים ולא יזיקו לנו כלל חם ושלום רק בעניני חיצוניות הינו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקכ"ב - צמח מנהרגני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּעֵינַי מְאֻכָּלִים עַל זֶה אָנוּ צָרִיכִין שְׂמִירָה שְׁלֹא נִכְשַׁל חֵם וְשָׁלוֹם,
וְעַל זֶה צָרִיכִין שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה שִׁישְׁמַר אוֹתָנוּ מִזֶּה.

עָנָה וְאָמַר בּוֹדֵאֵי כָּל מָה שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּעוֹלָם, אֲפֹלוּ מָה שֶׁנֶּעֱשֶׂה בֵּין
הָאֲמוֹת וְכָל הַנְּהַגַּת מַהֲלָכָם וּמַלְבוּשֵׁיהֶם הַכֹּל כִּי אֲשֶׁר לְכֹל, בּוֹדֵאֵי
אֵין שׁוֹם דְּבָר נֶעֱשֶׂה בְּעוֹלָם לְבַטְלָה חֵם וְשָׁלוֹם (רק כֹּל דְּבָר יֵשׁ לוֹ אִיזָה
שְׂרָשׁ). וְאֲפֹלוּ מִי שֶׁאֵינּוּ יוֹדֵעַ מָה נֶעֱשֶׂה בְּעוֹלָם, אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן
כְּשִׁזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ בּוֹדֵאֵי הוּא טוֹב מְאֹד, אֲשֶׁר־י
לוֹ. וְצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיזְכָּה לְכוּן רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ
לַעֲשׂוֹת רַק מָה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ חָפִץ, אֲבָל כְּשִׁזְכָּה לְשִׁמְתָנוּצִין לוֹ
הָאָרֶץ וְזוֹכָה לְדַעַת מָה הוּא עוֹשֶׂה אֲזִי טוֹב לוֹ בְּיוֹתֵר שֶׁנִּפְתָּחוּ לוֹ
כָּל הַשָּׁמַיִם וְכָל הַחֲכָמוֹת. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵרָאָה לוֹ מָה הוּא עוֹשֶׂה
בְּבַחֲיַנַּת (יְחֻזְקָאֵל א) "נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאֶה מֵרְאוֹת אֱלֹקִים"
שֶׁנִּפְתָּחוּ לוֹ כָּל הַשָּׁמַיִם וְכָל הַחֲכָמוֹת וְהַשְּׂכֵלִיִּים וְזוֹכָה לְרְאוֹת
מֵרְאוֹת אֱלֹקִים הֵינּוּ שֶׁאֱלֹקִים מֵרָאָה לוֹ מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם.
כִּי עַל-יְדֵי הַחֲכָמָה בְּעֶצְמָהּ שֶׁנִּפְתָּח לוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם
כִּי (תְּהִלִּים ק"ד): "כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ". וְאִזּוֹ כְּשִׁזְכָּה לְרְאוֹת מָה
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם אֲזִי בּוֹדֵאֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמְרוֹ מְלַחֲכֵשׁל חֵם
וְשָׁלוֹם.

וְזֶה בְּחִינַת (דְּנִיָּאל י"ב): "וְהַמְּשֻׁכִּלִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ", כִּי
עַל-יְדֵי הַשְּׂכֵל וְהַחֲכָמָה שֶׁמִּתְנוּצִין וּמִזְהִיר עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְהַרְקִיעִין כִּי כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ כו'. וְאִזּוֹ כְּשֶׁמִּזְהִיר
וּמִתְנוּצִין הַשְּׂכֵל וְנִפְתָּחוּ הַרְקִיעִין בְּחִינַת וְהַמְּשֻׁכִּלִים יִזְהִירוּ וְכו'.
וְאִזּוֹ הוּא יוֹדֵעַ מָה הוּא עוֹשֶׂה, וְאִזּוֹ הוּא נִשְׁמַר מִמְּכֻשׁוֹל חֵם וְשָׁלוֹם
כַּנִּ"ל. וְזֶה בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל רָאשֵׁי תִבּוֹת שֶׁל זֶה הַפְּסוּק

וְהַמְשִׁכִּים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ שֶׁהֵם רְאֵי־תְבוֹת יוה"ד שְׁזָה בְּחֵינַת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַמְסֻגָּל לְשִׁמְיָרָה. כִּי עַל־יְדֵי בְּחֵינַת וְהַמְשִׁכִּים יִזְהִירוּ, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא נִשְׁמָר מִמְכָּשׁוֹל כַּנ"ל, שְׁזָה בְּחֵינַת שֵׁם הַנ"ל שֶׁהוּא שְׁמִיָּרָה לְהוֹלֵכֵי דֶרֶךְ מַגִּזְלָן וְרוֹצֵחַ כַּמּוֹבָא אֲצֵל תְּפִלַּת הַדֶּרֶךְ. וְהוּא יוֹצֵא מִהַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"א): "כִּי מִלְּאֲכָיִו יִצְוֶה לְךָ" שְׁסוֹפֵי־תְבוֹת יוה"ד כַּמּוֹבָא שָׁם.

סדר האלקף-בית הימני:

ה. הַרְשָׁעִים אֵינָם מְבַלְבְּלִים אוֹתָנוּ מִעֲבוּדָתָנוּ בְּעִבְרוֹת שְׁעוֹבְרִים, כְּמוֹ שְׂמַבְלְבְּלִים אוֹתָנוּ בְּמַצּוֹת שֶׁהֵם עוֹשִׂים, בְּשִׁבִיל זֶה: גּוֹי שֶׁשָּׁבַת חַיֵּב מִיָּתָה.

רַחֲמָנוּת א. מִי שֶׁמָּרַחַם עַל עֲנָיִים, זוֹכֵה לְרֵאוֹת בְּנִחְמוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. ב. גַּם מְנַצַּח תְּמִיד. ג. כְּשֵׁאִין רַחֲמָנוּת, אֲזִי רָעַב בָּא לְעוֹלָם. ד. גַּם גִּזְלוֹת נִתְרַבָּה. ה. מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכַח, זוֹכֵה לְרַחֵם עַל עֲנָיִים. ו. מִי שֶׁאִין לוֹ רַחֲמָנוּת נִשְׁתַּגַּע. ז. מִי שֶׁמְשַׁלֵּם טוֹבָה תַּחַת רָעָה, מֵאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים. ח. עַל־יְדֵי הַרַחֲמָנוּת יִתְבַּטֵּל מִמָּדָה תַּאֲזוֹת. ט. כְּשֶׁאֲתָה רוֹאֶה, שֶׁאֲחִיךְ בְּצָרָה, וְאִין אֲתָה עוֹזֵר לוֹ, כְּאִלוֹ אֲתָה עֹשִׂיתָ לוֹ הַרְעָה. י. הַרוֹאֶה חֲבִירוֹ בְּצַעַר, צָרִיךְ שִׁיבְקֶשׁ עָלָיו רַחֲמִים. יא. עַל־יְדֵי בִקְשַׁת הַרַחֲמִים זוֹכֵה לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים הַגּוֹנִים. יב. הַדִּין אֶת בְּנֵי־אָדָם לְכַף זְכוּת, יוֹכֵה לְקַבֵּל אֶת הַמוֹעֲדִים כְּנֶכּוֹן.

חֵלֶק שְׁנֵי א. בְּשִׁבִיל שֶׁאִין מְבַקְשִׁין רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ, עַל־יְדֵי זֶה נוֹפֵל לְתַפִּיסָה. וְתַקוּן לְתַפִּיסָה – שִׁיפְרָנֵם אִיזְהוּ בְּעַל־יְחִיִּים. ב. כְּאִב הַשָּׁנִים בָּא עַל־יְדֵי אֲכֻזָּרִיוֹת עַל בְּעַל־יְחִיִּים. ג. סִגְלָה לְהַסִּיר הָעֲצָבוֹת – עַל־יְדֵי הַרַחֲמָנוּת. ד. צָרִיךְ לְשָׁמֵר אֶת עַצְמוֹ מִלְּצַעַר

את בעלי-חיים, כי יזיק לו.

רֵאֵיָה

חֵלֶק שְׁנֵי א. אֵין הָעֵין יְכוֹל לְרֹאוֹת, אֶלָּא מֵה שְׁנוֹתָנִים לוֹ רְשׁוֹת לְרֹאוֹת, אֶפְלוֹ שִׁיְהִיָּה הַדְּבָר לְפָנָיו, אֵינוֹ יְכוֹל לְרֹאוֹת עַד שְׁנוֹתָנִים לוֹ רְשׁוֹת מִן הַשָּׁמַיִם לְרֹאוֹת. ב. חֶסְרוֹן הַלְּבָנָה וְלְקוֹתָהּ מִזִּיק לְחִלוּשֵׁי הָרֹאוֹת. ג. קְדוּשַׁת הַחֹדֶשׁ מְסַגֵּל לְרַפְּאוֹת חִלוּשֵׁי הָרֹאוֹת. ד. תִּיקוֹן חֵצוֹת מְסַגֵּל לְחִלוּשֵׁי הָרֹאוֹת. ה. עַל-יְדֵי שְׁבוּעָה בָּא כָּאֵב עֵינַיִם. ו. הַצְּבוּעִים גּוֹרְמִים כָּאֵב עֵינַיִם לְהַמוֹן-עַם, הַטּוֹעִים בָּם. ז. כְּשֶׁאָדָם גָּדוֹל מְרַגֵּישׁ אֵיזָהוּ כָּאֵב בְּעֵינָיו, יֵדַע שֶׁבָּנוּ אוֹ תִלְמִידוֹ עָשׂוּ אֵיזָהוּ עֲבָרָה. ח. מִי שֶׁעוֹצֵם עֵינָיו מִרֹאוֹת בְּרָע, עַל-יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת. ט. כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְשׁוֹק וּמִתְיָרָא, שְׁלֵא יָבוֹא לְיְדֵי הַרְהוֹר עַל-יְדֵי הָרֵאֵיָה, שִׁירָאָה נָשִׁים יָפוֹת, יֹאמֵר הַפְּסוּק "הֵן אֶרְאֶלֶם צָעֲקוּ חוֹצָה" וְכוּ', וְעַל-יְדֵי זֶה יִנָּצַל מִרֹאוֹת. י. הַסִּתְּכֻלוֹת עַל אֶתְרוֹג הוּא רְפוּאָה לְכָאֵב עֵינַיִם.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹפְיִי:

צד דַּע כְּשֵׁישׁ שָׁלוֹם בְּעִיר הוּא מְפִינֵי שְׂאִין בַּר דַּעַת בְּעִיר הַזֹּאת, כִּי 'אֵם אֵין דַּעַת-הַבְּדֻלָּה מִנִּין', אֲבָל כְּשֵׁישׁ בַּר דַּעַת בְּעִיר אַזִּי יֵישׁ הַבְּדֻלָּה דְּהֵינוּ שֵׁישׁ אֲנָשִׁים שְׁנוּטִים לְהַבֵּר דַּעַת וּדְבָקִים בּוֹ, וְיֵישׁ אֲנָשִׁים שְׁחוֹלְקִים עָלָיו:

זֶה דַּע שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי הַפְּעֻלָּה שֵׁישׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם וְיֵישׁ אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ בְּחֻצֵי שְׁנַיִם שֵׁישׁ לוֹ וְצָרִיד לְקֹרֵא לוֹ שֵׁם אַחַר דְּהֵינוּ שֵׁם חֹדֶשׁ כִּי הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר מוֹתוֹ לְבוֹשִׁין שְׁלוֹ כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשִׁין, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (ישעיה מ"ח): "אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי" וְכוּ' 'כְּבוֹדִי' זֶה

בְּחִינַת לְבוּשֵׁין כִּי רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמַאֲנֵה מִכְּבוֹדוֹתָא' (שַׁבָּת קיג:):
 כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא הַיּוֹי"ה, כִּי בְּשֵׁם הַיּוֹי"ה נִתְּהוּהָ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, אֲבָל לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת אֵין לוֹ שֵׁם כִּי לְמַעַלָּה מִכָּל
 הָעוֹלָמוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁיֵג אוֹתוֹ וְזֵהוּ (תְּהִלִּים קלח"ב): "כִּי הִגְדַּלְתָּ
 עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרַתְךָ" אִמְרַתְךָ' זוֹ הַפְּעֻלָּה כִּי 'בְּמֵאמָר נִבְרָא
 הָעוֹלָם' (אָבוֹת ה"א) דְּהִינּוּ הַפְּעֻלָּה הִינּוּ לְפִי הַפְּעֻלּוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת הוּא גָּדוֹל מִכָּל הַשְּׁמוֹת שֵׁישׁ לוֹ
 יִתְבָּרֵךְ כִּי לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת אֵין לוֹ שֵׁם כָּלֵל וְזֵהוּ: "כִּי הִגְדַּלְתָּ
 עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרַתְךָ":

וְזֵהוּ שְׁכַתוֹב לְעֵתִיד לָבוֹא (יִשְׁעִיָּה סב"ב): "וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים צְדָקָה
 וְכוּ' וְקוֹרְא לָךְ שֵׁם חֲדָשׁ" כִּי הָאֲמוֹת יִהְיוּ רוֹאִים הַפְּעֻלָּה שִׁיְהִיָּה
 לְיִשְׂרָאֵל וְיִקְרְאוּ לָהֶם שֵׁם חֲדָשׁ כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה
 שְׁלוֹ לְפִי הַשֵּׁם שֵׁישׁ לוֹ בַּחֲצֵי שָׁנָיו וְעוֹשֶׂה אַחֲרֵיכֶּךָ פְּעֻלּוֹת חֲדָשׁוֹת
 וְצָרִיךְ לְקָרָא לוֹ שֵׁם חֲדָשׁ וְיֵשׁ בָּזֶה סוּדוֹת גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים מְאֹד
 מְאֹד וְזֵהוּ שְׁקוֹרִין לְחוֹלָה שֵׁם אַחֵר, כִּי הַשֵּׁם שֵׁישׁ לוֹ מִקֶּדֶם כְּבָר
 עָשָׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ כְּפִי אוֹתוֹ הַשֵּׁם שִׁיְהִיָּה לוֹ וְהִיָּה רָאוּי לוֹ לְמוֹת,
 לְפִיכֶּךָ קוֹרְאִין לוֹ שֵׁם אַחֵר שִׁיְהִיָּה לוֹ פְּעֻלָּה אַחֶרֶת וְיֻכַּל לְחִיּוֹת
 עוֹד כַּמָּה שָׁנִים עַל-יַדֵּי שְׁקוֹרְאִין לוֹ שֵׁם אַחֵר כְּדֵי לַעֲשׂוֹת הַפְּעֻלָּה
 כְּפִי אוֹתוֹ הַשֵּׁם וְעַל-כֵּן מֵשָׂה רַבֵּנוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, הִיָּה לוֹ כַּמָּה
 שְׁמוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (סְנֵהֲדָרִין יט:), כִּי בְּכָל
 פֶּעַם עָשָׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ כְּבָר לְפִי הַשֵּׁם וְהִיָּה צָרִיךְ בְּכָל פֶּעַם שֵׁם
 אַחֵר לַעֲשׂוֹת פְּעֻלּוֹת אַחֵרוֹת כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

סדר שליחו ערוך היומני:

סימן קצח (א) שלשה שאכלו והם מברכין ונכנס אחד שלא
 אכל אם נכנס כשאומר המברך נברך שאכלנו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקכו * צמח מזהרני"ת זצ"ל * צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל *
* צמח מזהרני"ת זצ"ל * צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל *
* חק נתן ולא יעבור * יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות *

משלו עונה אחריו ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד ואם נכנס כשאחרים עונים ברוך שאכלנו משלו עונה אחריהם אמן: הגה וכן בכל הברכות שאדם שומע חייב לענות אמן (טור וב"י בשם בה"ג וסמ"ג) ואם הם עשרה אומר ברוך אלקינו ומבורך שמו תמיד לעולם ועד והוא הדין אם היה שם כשגמרו מלאכול ולא אכל עמהם כך הוא עונה אחר המברך ואחר העונים:

סימן קצט (א) השמש שאכל כזית מזמנין עליו: (ב) כותי בזמן הזה הרי הוא כעובד עבודת אלילים ואין מזמנין עליו: (ג) עם הארץ גמור מזמנין עליו הזמן הזה: (ד) עובד כוכבים אין מזמנים עליו ואפילו גר שמל ולא טבל אין מזמנין עליו אבל גר גמור מזמנין עליו ויכול לברך בהמ"ז ולומר על שהנחלת לאבותינו: (ה) אונן בחול שהוא פטור מלברך אין מזמנין עליו: (ו) נשים ועבדים וקטנים אין מזמנין עליהם אבל מזמנין לעצמן ולא תהא חבורה של נשים ועבדים וקטנים מזמנין יחד משום פריצותא דעבדים אלא נשים לעצמם ועבדים לעצמם ובלבד שלא יזמנו בשם: (ז) נשים מזמנות לעצמן רשות אבל כשאוכלות עם האנשים חייבות ויוצאות בזמן שלנו: הגה אע"פ שאינן מבינות (הרא"ש ומרדכי ריש פ' ג' שאכלו בשם רש"י): (ח) אנדרוגינוס מזמן למינו ואינו מזמן לא לאנשים ולא לנשים: (ט) טומטום אינו מזמן כלל: (י) קטן שהגיע לעונת הפעוטות ויודע למי מברכין מזמנין עליו ומצטרף בין לשלשה בין לעשרה: הגה ויש אומרים דאין מצטרפין אותו כלל עד שיהא בן שלש עשרה שנה דאז מחזקינן ליה כגדול שהביא ב' שערות (הרא"ש והמרדכי פ' ג' שאכלו וטור) וכן נוהגין ואין לשנות וחרש ושומטא אם מכוונים ומבינים מצטרפין לזמן אע"פ שאין החרש שומע הברכה (מהרי"ל): (יא) מי שנדוהו על עבירה [בזמן שהותר מצד

השררה] אין מזמנין עליו:

סימן ר (א) שלשה שאכלו כאחד אחד מפסיק על כרחו לשנים ועונה עמהם ברכת זימון ואפילו לא רצה להפסיק מזמנין עליו בין עונה בין אינו עונה כל שהוא עומד שם אבל שנים אין חייבים להפסיק לאחד והלכך אין חיוב זימון חל עד שיתרצו להפסיק ולברך ואם לא רצו להפסיק וזימן הוא עליהם לא עשה כלום ואם לא רצו להפסיק אף הוא אינו רשאי לברך ולצאת לשוק עד שיגמרו השנים וזמן עליהם שהרי כבר נתחייב הוא בזימון והיאך יברך בלא זימון: (ב) אינו צריך להפסיק אלא עד שיאמר ברוך שאכלנו משלו וכו' וחוזר וגומר סעודתו בלא ברכה בתחלה: הגה ויש אומרים שצריך להפסיק עד שיאמר הזן את הכל וכן נוהגין (הרא"ש ותוס' והר"י בשם בה"ג והטור) ואם היה דעתו לחזור ולאכול פת אף על פי שלא אכל אחר כן כשרוצה לברך מברך מתחלה ברכת הזן וכל שכן אם חזר ואכל (הר"י פרק ג' שאכלו) (טור):

סימן רא (א) גדול מברך אפילו בא בסוף ואם רצה ליתן רשות לקטן לברך רשאי והני מילי כשאין שם אורח אבל אם יש שם אורח הוא מברך אפילו אם בעל הבית גדול ממנו כדי שיברך לבעל הבית ומה ברכה מברכו יהי רצון שלא יבוש ולא יכלם בעל הבית הזה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא ויצליח בכל נכסיו ויהיו נכסיו מוצלחים וקרובים לעיר ולא ישלוט שטן במעשה ידיו ואל יזדקק לפניו שום דבר חטא והרהור עון מעתה ועד עולם. ואם בעה"ב רוצה לזוטר (פירוש שאינו רוצה להקפיד) על ברכתו ולברך ברכת המזון בעצמו רשאי: הגה והוא הדין שיכול ליתן לברך למי שירצה: (ב"י בשם אוהל מועד):

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקכח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סדר לקוטי תפלות הימני:

תקכח: ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, ואלקי כל הצדיקים האמתיים, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל, שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים האמתיים, גבורי כח, אשר עמדו בנסיונות רבות אין מספר, וכפו את יצרם, וזכו להתגלות התורה, בזכותם וכחם עזרני והושיעני שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה הכלליות ממני שהיא תאות נאוף ותהיה בעזרי תמיד בכל עת באפן שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה זו ממני לגמרי בתכלית הבטול ואזכה לקדשת הברית ולפרישות גדול באמת, בקדשה ובטהרה גדולה פרצונה הטוב ותרחם עלינו ותמשיך עלינו קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, שאזכה לתכלית הפרישות בקדשה גדולה כמו שכתוב: "ואתה פה עמד עמדי" ותמשיך עלינו קדשתו הגדולה והנוראה; ותזכנו בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים לשבר ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאות נאוף ונזפה פלנו אנחנו וזרענו להיות קדושים וטהורים באמת, בקדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום:

תקכט: ותחמל עלינו ותעזרנו ותושיענו ותזכנו, ותתן לנו כח וגבורה ברחמיה העצומים, ותגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שנזכה בכחך הגדול בכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובכח וזכות כל הצדיקים האמתיים, לגרש ולשבר ולעקור ולכלות ולבטל קלפת בלעם הרשע מן העולם, שהיא התגברות תאות נאוף, שהיה שטוף בזמה ביותר ותמשיך עלינו תמיד קדשת משה רבנו וקדשת כל הצדיקים האמתיים ותזכנו מהרה לצאת מגלות של השבעין אמות, שהוא תאות נאוף וכל שארי התאות רעות

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְשִׁבְרֵךְ וְלַגְרֵשׁ וְלַבַּיִט לְכָל מַעֲלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלֵנוּ,
 חֵישׁ קָל מִהֲרָה:

תקל: ותזכנו ברחמיך הרבים, שתחזר נפשנו לשרשה ותהיה נפשנו נכללת ברחמיך בתוך העי"ן נפשות של בית יעקב, בתוך שנים עשר שבטי יה, בתוך ארבעים ותשע אותיות של שמותיהם הקדושים, אשר שם הוא שרש נפשנו ורוחנו ונשמותינו ואזכה עלידייזה להכליל בתוך העי"ן פנים של התורה הקדושה ותזכני לבוא מהרה להתגלות גדול בתורה ועבודה בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, ותאיר עיני בתורתך ותזכני לחדש בתורה תמיד חדושים אמתים, חדושים הנמשכין מעי"ן פנים של התורה הקדושה, חדושים המביאין לידי מעשים טובים, חדושים שיש להם כח להוציא את האדם מגלות של עי"ן אמות מתאזתיהן ומדותיהן הרעות, ולקרבו אל התורה ואל העבודה, חדושים שנמשכין על ידם נשמות חדשות לכל השומעין את החדושים הללו:

תקלא: ועזרני ברחמיך הרבים לקבל עלי תמיד על מלכות שמים באהבה ואזכה להציל את נפשי מהרהורים רעים על ידי אמירת שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים שהם: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" ותזכני להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכונה גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירת נפש ותעורר את לבבי באהבה ותשוקה וחיפצה גדולה אליה, עד שאזכה להוריד דמעות בשעת קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים האלו ואזכה על ידי זה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדשה, ולהכניע ולשבר ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהיא תאזת נאוף, שהיא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקל ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

שִׁפְחָה בִּישָׂא אִשָּׁה זוֹנָה וְתַבְרַח הַשְּׁפָחָה מִפָּנַי גְּבֻרָתָהּ, כְּמוֹ
שְׁפָתֹתֶיב: "מִפָּנַי שָׂרִי גְּבֻרָתִי אֲנֹכִי בּוֹרְחַת" וְאִזְכָּה בְּכַחֲךָ לְהַגְבִּיר
וְלְהַמְלִיךָ "אִשָּׁה יִרְאֵת ה'" עַל הָאִשָּׁה זוֹנָה וְתִכְנַע וְתִפְל הַשְּׁפָחָה
לְפָנַי גְּבֻרָתָהּ וְתַבְרַח מִפָּנֶיהָ, בְּאִפְּן שְׂאִזְכָּה לְבַטֵּל מִפָּנַי תְּאֵוֹת
נְאוּף, וְלְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַהֲרָהוּרִים רָעִים, לְגַרְשָׁם וּלְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם
מֵעָלַי בְּבִטּוֹל גְּמוּר מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְאִזְכָּה עַל יְדֵי אֲמִירַת שְׁנֵי
פְּסוּקִים אֱלוֹ שֵׁישׁ בָּהֶם שְׁנַיִם עָשָׂר תִּבּוֹת שֶׁתְּהִיָּה נִפְשֵׁי נִכְלָתָה עַל
יְדֵי זֶה בְּשְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבִטֵי יָהּ שֶׁהֵם כְּלָלִיּוֹת מַלְכוּת דְּקֹדֶשָׁה וְעַל
יְדֵי הַמ"ט [הָאַרְבָּעִים וְתִשְׁעִים] אוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּשְׁנֵי פְּסוּקִים אֱלוֹ,
אִזְכָּה לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּתוֹךְ מ"ט [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעִים] אוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ
בְּשִׁמּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבִטֵי יָהּ:

תְּקַלֵּב: וְתַעֲזֹרֵנִי לְתִקּוֹן פְּגָם הָעֵינַיִן וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי
וְתִשְׁמַר אֶת עֵינַי תָּמִיד מִכָּל מִינֵי פְּגָם הָרְאוֹת וְלֹא אֶסְתַּכֵּל בְּשׁוֹם
דָּבָר הַמְבִיא לְיַדִּי הָרָהוּר חֵם וְשָׁלוֹם "הַעֲבֹר עֵינַי מִרְאוֹת שְׂוֹא
בְּדַרְכֶּךָ חַיִּינִי גַל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ":

תְּקַלֵּג: וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזֹרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, וְתַגְעֵר בְּהַרוּחַ שְׁטוֹת
וְשִׁנְעוֹן שְׁנֵדָבֶק בָּנוּ עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינֵנוּ הָרָעִים וְתַגְרֵשׁוּ וְתַסְלְקוּ מֵאַתָּנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ שְׁכָל תְּאוֹתֵינוּ
הָרָעוֹת, וּבְפָרֵט תְּאוֹה הָרָעָה שֶׁל נְאוּף, כָּלָם נִמְשָׁכִין רַק עַל יְדֵי
הַרוּחַ שְׁטוֹת וְהַשְּׁנָעוֹן שֶׁנֶּאֱחָז בָּנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עַד אֲשֶׁר
אָנוּ דוֹמִים כְּאִישׁ שׁוֹלָל וְכִמְשָׁנָע מִמָּשׁ עַל יְדֵי חֲטָאֵינוּ הַמְרַבִּים: